

Отже, за результатами обчислень впливу факторів на фінансову стійкість ДП НТК “Завод точної механіки”, чітко видно, що по всіх показниках, крім X_2 стан був негативним.

Це свідчить про те, що підприємство знаходиться не в найкращому становищі, але не в критичному.

Використана література

1. Єфімова О.В. Фінансовий аналіз. М. : ”Бухгалтерський облік”, 1998.
2. Ковальов В.В. Аналіз фінансового стану й прогнозування банкрутства. - Спб.: “Аудит-Ажур”. 1997.
3. Вовк В.М., Шиш І.М., Прийма С.С. “Моделювання організаційних процесів у підприємстві”, 2011р. – с. 116–120.

УДК 340.341

Надія Жаровська, аспірант, Ольга Галушак, к.е.н., доцент, Руслан Жаровський, асистент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ВИЗНАЧЕННЯ ОСНОВНИХ ПІДХОДІВ ДО ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ВИТРАТ МАШИНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Nadiia Zharovska, Olha Haluschak, Ruslan Zharovskyi

DETERMINATION OF MAIN APPROACHES TO FORMING INNOVATIVE COSTS OF MACHINE-BUILDING ENTERPRISE

Ефективна діяльність сучасних машинобудівних підприємств у значній мірі залежить від успішної реалізації певних інноваційних рішень. Для отримання прибутку як результату впровадження інновацій на машинобудівних підприємствах першочерговим завданням є формування та прогнозування витрат, які пов’язані із даними інноваційними рішеннями. На сьогоднішній день актуальною проблемою машинобудівних підприємств є складність прогнозування та формування інноваційних витрат, а також проблематичністю вибору оптимального рішення про прийняття інноваційного проекту до реалізації.

Вивченням питань, пов’язаних із формуванням інноваційних витрат підприємств займалися низка відомих вчених, серед яких насамперед можна відзначити В. Александрову, А. Гальчинського, А. Гриньову, В. Геєца, В. Зарубу, С. Ілляшенка, О. Лапка, П. Перерву, Н. Чухрая, І. Шовкуна, А. Яковлева, І. Ансоффа, А. Аткінсона і ін. Інноваційна діяльність підприємств полягає у виявленні резервів виробництва та збуту продукції, пошуку та аналізуванні можливостей впровадження нововведень та їх впровадженні в практичну діяльність. На сьогоднішній день існує велика кількість наукових досліджень даного процесу, але при цьому залишається відкритим питання визначення найбільш ефективного варіанту впровадження інноваційних рішень в плані комплексного врахування усіх, витрат пов’язаних із інноваційним процесом.

Процес функціонування та розвитку підприємства завжди супроводжується наявністю певних фінансових витрат, які впливають на прибутковість підприємства. Витрати на різного роду інновації здебільшого є найбільш ефективними, тобто приносять підприємству, в коротко- чи довготерміновому періоді певні дивіденти. Визначення міри ефективності інноваційних витрат та питання їх оптимального формування і структуризації є актуальним науково-практичним завданням. На сьогоднішній день дослідження інноваційної діяльності є досить важливим, тому що розвиток науково-технічного прогресу сприяє генерації, обробці і використанню нових

знань. Величина інноваційних витрат підприємства є одним із основних чинників, що впливають на інноваційну активність підприємства. У сучасних ринкових умовах функціонування машинобудівного підприємства формування певної стратегії щодо планування та обліку витрат є одним із пріоритетних напрямків в процесі розвитку та впровадження різного роду інноваційних проектів.

Мета аналізу витрат діяльності підприємства полягає в всебічній оцінці фактичних даних, їхній оптимізації та обґрунтуванні управлінських рішень щодо подальшої раціоналізації. Аналіз здійснюється на основі принципів системного, комплексного та кібернетичного підходів. В основу системного підходу покладено дослідження об'єктів системи, розкриття їхньої цінності, виявлення багатьох типів зв'язків, зведення їх в єдину теоретичну систему. Системний підхід до аналізу витрат передбачає виявлення місця та ролі показників в оцінці досягнутої ефективності виробництва; розроблення принципової схеми аналізу на основі класифікації факторів і резервів раціоналізації витрат; визначення методів вимірювання і резервів раціоналізації витрат та основних напрямів мобілізації виявлених резервів раціонального використання виробничих ресурсів у поточному і перспективному плануванні собівартості.

Для пошуку визначальних чинників та зав'язків між загальними та інноваційними витратами підприємства необхідно провести більш детальний аналіз системи формування витрат. Як відомо, для машинобудівних підприємств основним процесом діяльності є процес виробництва. Усі витрати на виробництво включаються до собівартості окремих видів продукції, робіт і послуг (у тому числі окремих виробів, виготовлених за індивідуальними замовленнями), груп однорідних виробів, типових представників виробів, напівфабрикатів. Інноваційний процес передбачає впровадження у виробництво нового продукту, розробку певних маркетингових кроків. На цьому етапі питання інвестування супроводжується низкою ризиків, які бере на себе підприємство акумулюючи певні фінансові та інші ресурси, а в деяких випадках, використовуючи банківські кредити. Визначення та формування інноваційних витрат в процесі функціонування машинобудівних підприємств характеризується наявністю певної невизначеності і складністю прогнозування. Для ефективного функціонування підприємства в умовах посиленої конкурентної боротьби визначення та формування інноваційних витрат підприємства має стратегічне значення.

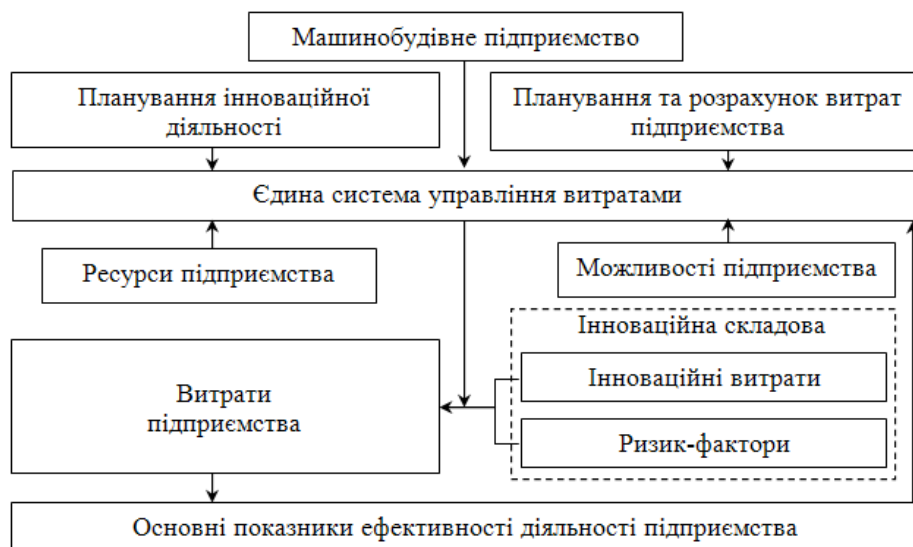

Рис. 1. Прототип моделі управління витратами машинобудівного підприємства в системі його інноваційного розвитку

У загальному процес управління витратами підприємства містить і процес регулювання їх рівня, який повинен стосуватися також і витрат на інноваційні процеси.

Провівши аналіз основних методів формування та визначення загальних та інноваційних витрат машинобудівних підприємств, пропонуємо прототип моделі управління витратами машинобудівного підприємства (рис. 1), в основі якого лежить процес врахування інноваційної складової в процесі управління витратами (планування, розробка проекту, розрахунок ефективності).

На нашу думку, інноваційна складова, що враховує інноваційні витрати та ризик-фактори, повинна бути присутня в усіх складових витрат підприємства, так як інноваційні зміни, без яких неможливе ефективне функціонування підприємства, стосуються кожної із складових витрат (фінансових, інвестиційних та операційних). Розподіл інноваційних витрат в процесі планування інноваційної діяльності підприємства та подальше їх поєднання уже в системі витратних показників та показників ефективності з врахуванням ризик-факторів дозволить ефективно прогнозувати та планувати інноваційні витрати підприємств.

УДК 378

Олена Кареліна, к.пед.н., доцент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

КОРПОРАТИВНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ

Olena Karelina

CORPORATE TRAINING AS A MEAN OF INCREASING THE UNIVERSITY EDUCATION QUALITY

Серед сучасних проблем вищої освіти ми хочемо відзначити недостатній рівень мотивації студентів до здобуття максимально можливих результатів у навчанні. Причинами такого явища є невпевненість майбутніх фахівців у тому, що вдасться знайти роботу за фахом; іноді формальне проходження практики і, як наслідок, нерозуміння шляхів застосування університетських знань та умінь у своїй професійній діяльності.

Такий стан справ у сучасному українському освітньому середовищі хвилює і керівників підприємств, які констатують, що випускників, готових повноцінно виконувати професійні обов'язки, дуже мало. Працівника, який отримав перше робоче місце, необхідно навчати, а це спричиняє значні витрати.

Для вирішення окресленої проблеми підприємства розробляють програми корпоративного навчання та створюють корпоративні університети. Перший університет - Hamburger University компанії McDonalds - відкритий у 1961 р [3]. Потім з'явилися Disney University, Coca-Cola, Procter&Gamble, General Electric. Найбільші корпоративні навчальні заклади - IBM Global Learning, у якому викладаються 10000 курсів, працює 3400 викладачів у 55 країнах; Motorola University, річний бюджет якого становить 100 млн. дол., працює 99 підрозділів у 21 країні. Мета створення університету на підприємстві - вдосконалення управління корпорацією; засоби - впровадження стратегічних змін, створення корпоративної бази знань, розвиток людського потенціалу. Результати, яких досягли підприємства, що впровадили корпоративне навчання: «Северсталь» - інтеграція у холдинг великої кількості підприємств, обмін позитивним досвідом роботи; Union Bank of Switzerland – адаптація